

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Το άδειο «ιερό δισκοπότηρο»

Στα χρόνια της κρίσης το χρέος έγινε το «ιερό δισκοπότηρο» της ελληνικής πολιτικής ζωής. Η κυβέρνηση Παπανδρέου δεν μπόρεσε να ανοίξει το θέμα πριν από το PSI καθώς η ΕΚΤ απείλησε ανοιχτά ότι θα τραβήξει την πρίζα από τις ελληνικές τράπεζες.

Συζητείται ευρέως το σενάριο σύμφωνα με το οποίο η ελληνική κυβέρνηση θα μπορούσε τότε να είχε απειλήσει με μονομερή χρεοκοπία, γνωρίζοντας ότι μεγάλο μέρος του χρέους ανήκε σε ευρωπαϊκές τράπεζες και πως δεν υπήρχαν ακόμη τότε τείχη προστασίας του ευρωπαϊκού συστήματος. Το αν θα είχε ακολου-

θήσει κάποιος πιο λογικός συμβιβασμός ή ένα ολοκαύτωμα, είναι δύσκολο να απαντηθεί.

Η κυβέρνηση Σαμαρά πήρε την υπόσχεση για τη μείωση του χρέους, αλλά δεν πρόλαβε να πει νερό – αν και έφτασε πολύ κοντά στην πηγή. Οι ευθύνες των Ευρωπαίων είναι μεγάλες και θα έπρεπε να είχαν προχωρήσει στη μείωση όταν η Αθήνα πέτυχε το πρωτογενές πλεόνασμα.

Η κυβέρνηση Τσίπρα ξεκίνησε με μεγάλα λόγια για διαγραφή του χρέους και βαριές κουβέντες για τους αντιπάλους της. Τώρα έχει προσγειωθεί στην πραγματικότητα. Αυτές τις μέρες γίνεται μια πολύ σοβαρή τε-

χνοκρατική προεργασία για κάποιες ρυθμίσεις του χρέους έως το τέλος του έτους. Πρόκειται για τεχνικές λύσεις, που είναι βέβαιο ότι δεν θα λένε τίποτε απολύτως στους απλούς πολίτες.

Η πιο «θεαματική» μείωση θα έλθει το 2018, μετά τις γερμανικές εκλογές και –πιθανότατα– μετά τις επόμενες ελληνικές. Ο κ. Τσίπρας είχε δηλώσει ότι θα φορέσει γραβάτα αν και όταν λυθεί οριστικά το ζήτημα του χρέους. Προφανώς θα χρειαστεί να περιμένει.

Υπάρχει όμως ένα κρίσιμο θέμα που θα πρέπει να μελετήσουμε. Πώς παρασύρθηκε ένας ολόκληρος λαός

και το πολιτικό του σύστημα από μια χίμαιρα; Πώς φτάσαμε στο σημείο να πιστεύουμε ότι «είχαμε στο τσεπάκι» τη διαγραφή του χρέους, χρησιμοποιώντας ακόμη και «υπερόπλα» τύπου γερμανικών αποζημιώσεων;

Ο κίνδυνος είναι προφανής. Ένα κομμάτι του λαού που εκπαιδεύθηκε στις υπερβολές και τις ακρότητες θα θεωρήσει τώρα ότι ο κ. Τσίπρας, όπως και ο κ. Σαμαράς, και πιο πριν ο κ. Παπανδρέου, είναι «προδότες» γιατί δεν πάλεψαν αρκετά την υποθέση. Μια κλασική περίπτωση όπου ο πολιτικός κόσμος αυτοκτονεί με τα ίδια του τα χέρια.

ΑΥΓΗ Καρτερός Θανάσης

Το κολοκυθίζειν εστί φιλοσοφείν

Αυτή η κολοκυθιά της Ν.Δ. και των κολοκυθανθών της πρέπει να πάει σε γεωργική έκθεση. Έχω μια κολοκυθιά που κάνει τρία, άντε τέσσερα, κολοκύθια, λέγαμε πιτσιρίκια. Αλλά 54 –όσοι οι κολοκυθένιοι συνοδοί του Τσίπρα στην Πάρο– δεν φτάσαμε ποτέ. Ούτε υποψιαστήκαμε ότι υπάρχει μέθοδος εισαγωγής της κολοκυθιάς στην πολιτική. Ότι στον κόπο της Ν.Δ. το κολοκυθίζειν εστί φιλοσοφείν, να πούμε. Έχω μια κολοκυθιά που κάνει εκλογές σε δυο μήνες. Και γιατί σε δυο; Ας κάνει σε τρεις. Και γιατί σε τρεις; Ας κάνει σε τέσσερις. Κι έτσι, εν μέσω θέρους, διάγουμε βίον κολοκυνθόσπαρτον. Πράγμα κάπως δροσιστικό, αφού η μεν Αθήνα αδειάζει, ο δε κολοκυθόκηπος παραμένει ανθηρός. Πάμε για εκλογές τον Οκτώβριο, είναι η καινούργια κολοκύθα. Και γιατί τον Οκτώβριο; Ρώτησα τον δεξιό βουλευτή που μου το ψιθύρισε. Καλά, μπορεί να μην είναι τον Οκτώβριο, αλλά σίγουρα μέχρι το τέλος του χρόνου, απάντησε. Και γιατί μέχρι το τέλος του χρόνου; Ξαναρώτησα, ενώ ο κολοκυθοπωλητής με κοίταζε με νόημα, μπας και βγάλει νόημα από το ύφος μου. Κι έτσι πήγε η κουβέντα. Για να ανακαλύψω ότι το πρόβλημα με τους κολοκύθες είναι ότι κάνουν και

τους γύρω τους κολοκύθες. Να, για παράδειγμα, το Μαξίμου διέψευσε, λέει, ότι θα γίνουν εκλογές τον Οκτώβριο. Ε, και; Φυσικά θα το διέψευδε, είναι η απάντηση, αφού ο Τσίπρας θέλει να μας αιφνιδιάσει. Κι έτσι ακόμα και η διάψευση πιστοποιεί την κολοκύθα. Και της δίνει χρώμα και όγκο. Εξάλλου και τον Οκτώβριο πάλι δικά μας θα 'ναι. Έχω μια κολοκυθιά, που κάνει εκλογές την Άνοιξη. Το περιβόλι να 'ν' καλά.

Κι εσείς τώρα ψάχνετε για σοβαρότητα στην αντιπολίτευση της κολοκύθας. Διότι, εντάξει, αντιπολίτευση είναι, δεν θα την αφήσει σε κλωρό κλαρί την κυβέρνηση. Αλλά σε κλωρό κλαρί, είπαμε, όχι σε κλωρές κολοκυθιές. Σήμερα πέφτει, αύριο φεύγει, μεθαύριο τα παρατάει, σε τρία τέρμινα σπίνει κάλπες, σε τέσσερα θα αποτύχει η αξιολόγηση και σε πενήντα τέσσερα θα τη ρίξουν οι πενήντα τρεις. Ενδιαμέσως δε να ζητάει κάθε μέρα κολοκυθένιες εκλογές για να γίνει επιτέλους κυβέρνηση της κολοκυθιάς η αντιπολίτευση της κολοκύθας.

Ε, αφού διαλέγουν την κολοκύθα, ας διαλέξουν και οι δικοί μας την αχλάδα. Η οποία, ως γνωστόν, έχει πίσω την ουρά...

ΤΟ ΒΗΜΑ

Μην μας πιάσει στον ύπνο ο Ερντογάν...

Οι νέες απειλές Ερντογάν ότι αν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν απελευθερώσει τη βίζα για τους τούρκους πολίτες δεν θα σεβαστεί τη συμφωνία για το προσφυγικό, προοιωνίζονται δυσάρεστες καταστάσεις και πάλι για την Ελλάδα. Οι συνεχείς αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα του τούρκου ηγεμόνα, οι διαρκείς επιθέσεις στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ και το πολύ πιθανό ενδεχόμενο επαναφοράς της θανατικής ποινής, προδιαγράφουν ότι η ευρύτερη περιοχή μας μπαίνει ξανά σε ένα κύκλο αστάθειας.

Παρά τους χαμηλούς τόνους που κρατούν ως τώρα οι ευρωπαίοι απέναντι στις ακραίες πρακτικές του Ερντογάν, είναι πολύ δύσκολο έως αδύνατο σε αυτές τις συνθήκες να απελευθερώσουν το καθεστώς της βίζας. Πράγμα που σημαίνει ότι είναι πιθανόν το φθινόπωρο να ξαναζηήσουμε μια ανεξέλεγκτη ροή προσφύγων προς τα ελληνικά νησιά. Ήδη οι ροές έχουν αυξηθεί τις τελευταίες εβδομάδες, ενώ η κατάσταση στα Hot spots και τα κέντρα φιλοξενίας στα νησιά είναι ασφυκτική.

Με την κυβέρνηση να μην μπορεί να διαχειριστεί τους πρόσφυγες που έχουν παγιδευτεί στη χώρα μετά το κλείσιμο των συνόρων, με την οικονομία των νησιών να έχει υποστεί συντριπτικό πλήγμα, είναι αδύνατον να διανοηθεί κανείς τι θα συμβεί, αν επαναληφθεί το κύμα του περυσινού φθινοπώρου. Με το κλίμα ξενοφοβίας να διογκώνεται καθημερινά στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης μετά τις τελευταίες τρομοκρατικές επιθέσεις, μια επανάληψη του περυσινού φαινομένου θα είναι πραγματικός εφιάλτης.

Πριν ξεσπάσει μια τέτοια πιθανή θύελλα η κυβέρνηση οφείλει να προετοιμαστεί. Αντί να ασχολείται με συγκυριακά μικροκομματικά παιχνίδια για εσωτερική κατανάλωση, χρειάζεται να χαράξει μια συγκροτημένη εθνική στρατηγική. Αλίμονο αν περιμένει να υλοποιήσει τις απειλές του ο Ερντογάν για να αρχίσει να τρέχει πάλι πίσω από τις εξελίξεις. Πρέπει από τώρα να αναζητήσει συμμαχίες, να θέσει το θέμα στην Ευρώπη και να απαιτήσει μηχανισμούς προστασίας και στήριξης.

Πριν αρχίσουν να πνίγονται πάλι πρόσφυγες στα νερά του Αιγαίου να απαιτήσει την πλήρη εφαρμογή των ήδη συμφωνηθέντων, την ενεργοποίηση της Frontex και όποιων άλλων δυνάμεων είναι διαθέσιμες. Με την Τουρκία σε ένα καθεστώς αστάθειας και με ένα Ερντογάν ανεξέλεγκτο, δεν μπορεί κανείς να κοιμάται ήσυχος...

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Αντα Ψαρά

Η «μιζέρια» του Άδωνι Γεωργιάδη

Ο Άδωνις Γεωργιάδης δεν χάνει ευκαιρία να κάνει σαφές το ακραία συντηρητικό και φιλελεύθερο προφίλ της Ν.Δ. Με τις δηλώσεις του για το «αληθινό» πρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, «της μιζέριας» που «δείχνουν ο Πολάκης, η Αναγνωστοπούλου και ο Φίλης», κατάφερε και πάλι να θυμίσει σε όλους το δόγμα της ασφάλειας και της τάξης που αποτελεί και τον ακρογωνιαίο λίθο της Δεξιάς. Χαϊδεύοντας τα αυτιά της ΕΛ.ΑΣ. και μερίδας δικαστικών, ονειρεύεται την απόλυτη επιβολή της «ασφάλειας και τάξης» στους δρόμους, στα πανεπιστήμια και στα σχολεία. Μια ασφάλεια και μια τάξη που δεν αγγίζει φυσικά όσους βυσοδομούσαν εις βάρος του δημόσιου χρήματος και όσους καταλήστευαν τον πλούτο της χώρας μέσα στην απόλυτη αταξία.

Ο ακροδεξιός Άδωνις των καναλιών, ο υπουργός της συρρίκνωσης των δημόσιων νοσοκομείων, ο αγαπημένος υφυπουργός των αφορολόγητων εφοπλιστών, ο «κυνγός» μεταναστών και οροθετικών, ο «τελάλης» της διαφυγής καταθέσεων υπό τον φόβο του αντιευρωπαϊκού ΣΥΡΙΖΑ σπεύδει ξανά να ξεπεράσει τον σημερινό αρχηγό του και τον πολύ εκδηλωτικό κ. Κουμουτσάκο σε πρόκληση αισθήματος φόβου και ασφάλειας μεταξύ των πολιτών.

Κι όλα αυτά για να υπερασπιστεί απλά τα ιδιωτικά σχολεία της αυθαιρεσίας και τα δανειοδοτημένα και χρεοκοπημένα κανάλια. Μια «υπεράσπιση» που δεν αφορά φυσικά εκείνους που ανασφαλές και συχνά απλήρωτοι εργάζονται σε όλα τα παραπάνω ευαγή ιδρύματα, αλλά μόνο τα συμφέροντα των ιδιοκτητών τους.

Η μόνη ασφαλής πρόβλεψη είναι ότι, όπως και με τις συζητήσεις που προκάλεσε η Ν.Δ. στη Βουλή για την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη, έτσι και στη νέα συζήτηση για την παιδεία –και ειδικά την ιδιωτική– θα έχει ο κάθε πολίτης την ευκαιρία να θυμηθεί τι ακριβώς πρεσβεύει και το σημερινό κόμμα του Άδ. Γεωργιάδη.